

Приймаючи до уваги переваги нової моделі ринку електроенергії потрібно в найкоротший термін усунути всі перешкоди, які заважають реформі. А саме, необхідно завершити роботу над оновленням підзаконних і галузевих нормативних актів, таких як кодекс системи передачі, кодекс систем розподілення, методика формування плати за приєднання до системи передачі та системам розподілення, правила ринка, правила ринка "на добу наперед" та ін.. А головне, шляхом прийняття Закону «Про стабілізацію розрахунків на Оптовому ринку електричної енергії України» визначити механізми, джерела та строки погашення дебіторської та кредиторської заборгованості ДП «Енергоринок».

Вище наведене лише короткий опис обставин та декілька «гострих» питань, над вирішенням яких будуть працювати нові посадовці національного регулятора. Я не маю готових рішень для всіх нагальних питань у сферах енергетики та комунальних послуг, але завдяки своєму фаху та досвіду я маю бачення можливих варіантів їх вирішення. Тому прошу Вашого дозволу на прийняття участі в конкурсі з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Моїм основним мотивом взяття участь в конкурсі на посаду члена Національної комісії, є здійснення державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, з метою підвищення якості Української енергетики та комунальних послуг, здійснення державного регулювання ринків у вказаних сферах в період реформування ринків електричної енергії та природного газу і вдосконалення тарифних моделей суб'єктів регулювання.

20.02.2017р.

Д. Григор'єв

Преродна монополія – це стис ринку, на якому задоволення попиту складається нейбільш ефективно застосується під час відсутності конкурентів. Якщо держава винесе належність природної монополії, вона повинна її регулювати для збалансування захистування державних інтересів, інтересів споживачів та інтересів монополістів. Основним методом регулювання природних монополій та сучасних ринків є ліцензування, тарифоутворення та контроль виконання ймовільними умов ведення їх діяльності.

Якщо в сфері ліцензування в Україні більш-менш відповідні практики (але і вони потребують осучаснення), то системи тарифоутворення та ліцензійного контролю потребують загального вдосконалення. Головиста, предложену в сферах енергетики та комунальних послуг тарифну модель «виявить» прояв дикої потреби змінити на «більш прогресивну», але більш дуже залежить від здатності політичної еліти викликані на більш засновану ринку. Використовуючи моделі «кінтрати» ліцензія має виномінний риски монополії під час підвищення якості послуг, та фінансово не затверджені